

søge at fremfalde nogen Diskussion, da det Resultat, hvortil vi Alle i Betænkningen ere komne, er et og det samme; om vi ere komne dertil ad forskjellige Veie, har jo mindre at sige. Derimod er der et enkelt bestemt Punkt, som ikke alene angaar Indstillingen, hvorom jeg har trøet, det vilde være rigtigt at bemærke, at jeg er af en afvigende Mening; det er netop dette Punkt angaaende Kolonialdirektørposten. Jeg hørte i dette Dieblif af den ærede Ordfører, at det efter hans For- mening berøvede paa en Misforstaaelse, naar jeg havde udtalt, at Udvalget ansaa det for ønskeligt, at Kolonialdirektørposten varigt be- beholdtes, men jeg skal ikke negte, at jeg, naar jeg læser Betænkningen omhyggelig igjennem, ikke kan faa Andet ud, end at en meget vigtig Del af Betænkningens Formaal er at godtgjøre Ønskeligheden af en Bibeholdelse af dette Embede. Naar man læser Betænkningen, faar man ganske vist det Indtryk, at det fremfor Alt under de nuværende Omstændig- heder, og saalænge de forventede Reformere ikke ere gjennemførte, maa være ønskeligt, at en Kolonialdirektør have; men jeg kan ikke negte, at det ikke har været mig muligt at gjennemlæse Betænkningen uden at mod- tage det Indtryk, at Meningen tillige er, at en Embedsmænd af en saadan eller ialfald en lignende Stilling ogsaa senere maa være i høj Grad ønskværdig, fordi der kun hos en saadan kan ventes og haabes den fornødne Sagkundskab, til hvilken Ministeren kan støtte sig. Det er det Indtryk, jeg ikke har kunnet undgaa at modtage af Betænkningen, men det er forekommet mig, at det kunde være tænke- ligt, at det, naar det Spørgsmaal engang i Tiden skulde endelig afgjøres, om Kolonialdi- rektørposten skulde bestaa eller ikke, vilde have sin Betydning, dersom man kunde henvise til, at et Udvalg af 9 Medlemmer, efter paa bedste Maade at have sat sig ind i Sagen, havde været enig om, at Kolonialdirektørposten eller en lignende Post skulde bestaa. Paa den anden Side turde det da ogsaa have sin Be-

tydning, dersom man maatte tilføie, at dog ikke hele Udvalget havde været enig, men at der havde været en lille Minoritet, som havde en anden Mening. I Betragtning af de For- handlinger, som maatte kunne opstaa i Frem- tiden, forekom det mig derfor ønskeligt at til- kjendegive det høie Ønske, at min Ansættelse om denne Sag stemmede aldeles med, hvad der var foreslaet af Regjeringen, idet det har min Formening, at det, naar Regjeringen er- klærede at kunne undvære en saadan Embeds- mand, fra den bevilligende Myndigheds Side ligesaaletid i dette Tilfælde som i de fleste an- dre lignende kunde være stort Andet at svare end dette: Kan Du undvære ham, kunne vi det ogsaa. Det bliver imidlertid — det er som sagt min Opfattelse af Betænkningen — fra Udvalgets øvrige Medlemmers Side søgt godtgjort, at han ikke kan undværes, fordi han i Virkeligheden er den eneste Embedsmænd, hos hvem der kan haabes at være tilbørlig og fuldstændig fylldig Sagkundskab tilstede; det er, tykkes mig, den væsentligste Grund, der frem- hæves, og som ogsaa netop skulde være Grun- den, hvorfor han skulde være nødvendig for nærværende Tid, saalænge Reformerne staa paa. Jeg har kun et meget kort Evar at give paa disse Betragtninger. Det forekommer mig nemlig ikke, det er mu- ligt at se, hvorfor en Kolonialdirektør sær- lig skulde have eller skulde kunne ventes at have større Sagkundskab end en Kontorchef. Det er fremstillet i en Anmærkning i Udval- gets Betænkning under Sp. 1338—39, hvor- ledes man tænker sig, at en Kolonialdirektør kunde være; og kunde man altid faa Embeds- mænd, saavel som alle andre Mennesker, saale- des, som man tænker sig, de burde være, vilde vi ganske vist kunne faa en særdeles udmeitret Kolonialdirektør; men det synes mig, at det Spørgsmaal ligger nær, om Kolonialdirekto- ratet og dets Bestyrelse i de tidligere Tider har været af en saadan Art, at man i Virke- ligheden kan mene, at det er særligt ønskeligt, særligt fornødent at bibeholde en saadan Em-